

Ei enää ei-toivottuja kissanpentuja

Maatiaiskissojen leikkauskampanja tukee vähävaraisten pohjoiskarjalaisten kissanomistajien leikkauttamiskuluja ja ehkäisee kissakannan hallitsematonta lisääntymistä.

Vanhat uskomukset leikkauttamisen vaikutuksesta kissan luonteeseen, saalistusinnokkuuteen tai hyvinvointiin elävät sitkeinä. Moni kissanomistaja olettaa, että leikkauttaminen muuttaa kissan lihavaksi amebaksi.

Tosiasiasa leikattu kissa voi olla hyvä hiirikissa ja kastrointi ehkäisee kollikissan merkkailua sekä aggressiivisuutta. Myös naaraskissaa sterilointi rauhoittaa ja pienentää kohutulehduksen, kiima-anemian ja nisäkasvaimien riskiä. Vapaasti ulkoilevalla, lisääntymisikäisellä naaraskissalla on myös suuri riski saada tartuntatauteja, tai sylki- ja sukupuoliteitse levittyviä viruksia kuten kissaleukoosi ja kissan immuunikato.

Naaraskissan ei ole myöskään tarpeellista saada pentuja ennen leikkauttamista. –Ulkoilevan kissan leikkauttamisella voidaan ehkäistä satojen ei-toivottujen kissanpentujen syntyminen, Suomessa ja Virossa kissojen ja koirien auttamiseksi toimivan eläinsuojeluyhdistys Rekku Rescue ry:n tiedottaja **Millie Anttila** korostaa.

TÄRKEÄ KAMPANJA

Suomessa hylätään tai lopetetaan ihmisten piittaamattomuuden takia arviolta 20 000 kissaa vuosittain.

Rekku Rescuen yhtenä keskeisimmistä tavoitteista on ennaltaehkäistä mahdollisimman monen ei-toivotun, kodittoman kissan syntyminen järjestämällä leikkaustapahtumia eri puolilla Suomea ja tiedottamalla kissojen leikkauttamisen tärkeydestä.

Pohjois-Karjalassa yhdistyksellä on meneillään kaksi maatiaiskissojen leikkauskampanjaa: viime lokakuussa käynnistynyt Keski-Karjalan leikkauskampanja sekä huhtikuussa aloittanut Pohjois-Karjalan kampanja, jossa ovat mukana Liperin, Viinijärven ja Polvijärven paikalliset eläinlääkärit. Yhdistyksen toiveena on löytää myös muilta paikkakunnilta yhteistyöeläinlääkäreitä.

–Mielestämme kissojen leikkaustapahtumat ovat avainroolissa kissakannan lisääntymisen hallinnassa, Millie Anttila sanoo.

Rekku Rescuen tukemat leikkauskampanjat on koh-

Rekku Rescuen maatiaiskissojen leikkauskampanjassa Keski-Karjalassa on leikattu 32 kissaa, Pohjois-Karjalassa yksi. KUVA: REKKU RESCUE RY

dennettu kissastaan hyvin huolehtiville ihmisille, joilla on vaikeuksia järjestää leikkaukseen tarvittava raha. Yhdistyksen tukemana kollikissan kastraation hinta on 25 euroa, naaraskissan sterilisaatio maksaa 45 euroa. Hintoihin sisältyy mikrosiru, joka toimii lemmikin tunnisteenä, jos kissa katoaa tai karkaa. Tavallisesti leikkauksen sekä sirutuksen yhteishinta on pitkälti yli sata euroa.

HARKINTA UNOHTUU

Joensuun eläinsuojeluyhdistyksen puheenjohtajan **Hanna Heimosen** mukaan muun Suomen tavoin myös Joensuussa on tarvetta kissojen leikkauttamisen rahalliseen avustamiseen. Eläinsuojeluyhdistykseltä kysellään jonkin verran, voisiko se kustantaa kissan leikkauksen vähävaraisuuteen vedoten. Ilman ulkopuolista rahoitajaa toimivalla yhdistyksellä ei ole kuitenkaan rahallisia resursseja tällaiseen toimintaan.

–Yhdistyksellä on omia uutta kotia etsiviä eläimiä, joiden eläinlääkärikulut nielevät rahaa, jota emme eläimistä perittäväillä kulkokorvauksilla saa katettua, Heimonen huomauttaa.

Hän pitää Pohjois-Karjalan kissanomistajien tilannetta siinä mielessä esimerkiksi Etelä-Suomea parempana, että meillä on käytettävissämme laadukkaat kunnalliset eläinlääkärit, jotka ovat eläinlääkäriketjuja huomattavasti edullisempia.

–Ihmiset valitettavan usein hankkivat lemmikin miettimättä, että eläimestä koituu ruokinnan lisäksi muita kuluja, ei ainoastaan sterilointi- tai kastrointikuluja, vaan lemmikki mitä luultavammin tarvitsee elämänsä aikana muutakin hoitoa eläinlääkärissä. Ajattelemattomaan kissan hankintaan vaikuttavat varmasti ilmaiset kissanpennut, Heimonen tähdentää.

OTTAISITTEKO TÄMÄN?

Samana havainnut myös Susirajan eläinkotiyhdistyksen **Hanne Ihanus**.

Eläinkotiyhdistykseltä leikkaustukea ei ole kysely, mutta lisääntymisikään varttuneita, kiimasaan kärvisteleviä tai merkikailun aloittaneita nuoria kissoja omistajat haluaisivat varsinkin keväisin siirtää eläinsuojeluyhdistyksen hoiviin ”ongelmatapauksina”.

–Ratkaisuhan olisi ehdottomasti kissan leikkauttaminen. Kun kissa tulee lisääntymisikään, siitä koetaan helpommaksi luopua, sillä kissan voi vaihtaa uuteen. Kissan arvostus ei ole mielestäni noussut mitenkään erityisesti, Ihanus harmittelee.

Pohjois-Karjalassa kissapopulaatiot ovat edelleen iso ongelma. Kissa voi saada pentuja jopa kolmesti vuodessa, ja kerralla se synnyttää keskimäärin neljä jälkeläistä. Naaraskissa tulee sukukypsäksi 4–12 kuukauden ikäisenä.

–Hyvin usein uros jäte-

tään leikkauttamatta ajatuksella, että eihän se tee pentuja. Mutta kyllä urostakin lisääntymiseen tarvitaan, Ihanus kiteyttää.

Kesä on kissanpentujen sesonkiaikaa. Eläinsuojeluyhdistysten puhelin alkaa käydä kuumana vasta syksyllä, kun ensin on pitkin kesää seurattu puolivillin tai naapurin kissan halkopinon tekemien pentujen touhuiluja. Koska pennut ovat söpöjä, niistä ei ole haluttu ilmoittaa minnekään.

–Sitten syksyllä iskee huoli, ovatko kissat sittenkään kenenkään ja pitäisiköhän niille tehdä jotain, Ihanus päättää.

TIINA SORMUNEN

Lisätietoa Rekku Rescuen leikkauskampanjasta: rekkurescue.com.

Kissan leikkauttamisesta hyötyy niin kissa kuin omistajakin. KUVA: MIA RAATIKAINEN

Kommentti

Mitä tapahtui kissanpennuille?

Vastaan harvakseltaan puhelimeen, kun näytöllä vilkkuu vieras numero, mutta eräänä iltana viime helmikuussa nostin luurin korvalle ja sanoin nimeni.

–Teilläkö on se kissatalo? Kissani sai viime kesänä neljä pentua ja niille pitäisi löytää nyt paikka, kun ei niitä oikein raaskisi tappaakaan, miesääni vuodatti takaisin.

Muutaman vuoden olen ollut mukana sijaiskotitoiminnassa, ja sinä aikana luonani on käynyt asumassa kymmenkunta kissaa ennen kuin ne ovat löytäneet loppuelämän kotinsa. Tavallisesti kissat saapuvat luokseni sijaiskotitoimintaa organisoivan yhdistyksen kautta, mutta maailmanparannuspuuskissani olen joskus mainostanut auttamishaluani turhan harkitsemattomasti.

Tuona helmikuuisena iltana kotonani oli kuuden oman kissani jatkoksi viisi sijaiskotikissaa. Neljä kissaa lisää olisi noston määrän viiteentoista. Sanoin sen myös ääneen, mutta soittajan mielestä ”siinähän ne menisivät”. Minä puolestani mietin kissanhiekkalaatikoiden puistausta, kissanruoan määrää ja eläinlääkäreissuja, noin alkajaisiksi.

Totesin, etteivät rahkeeni riitä tuollaiseen, mutta annoin kissamiehelle eläinsuojeluyhdistyksen puhelinnumeron, jos sitä kautta avautuisi sijaiskodin ovi.

Antamaani numeroon mies ei ole vieläkään soittanut.

TIINA SORMUNEN